

120 GODINA SPLITSKE GIMNASTIKE

Povijest gimnastike u Splitu, kao i svugdje u Hrvatskoj, vezana je za Sokolski pokret koji na ove prostore dolazi iz Češke. Gimnastika u tom vremenu, i između dva svjetska rata, uglavnom se razvijala u sokolskim društvima i nezamislivo je taj sport promatrati odvojeno od Sokola.

Hrvatski sokol u Splitu utemeljen je 26. 1. 1893. godine. Osnivanjem ovog prvog gimnastičkog društva, ostvarena je, kako je zapisano, davna želja splitskih rodoljuba. Osnivačka skupština održana je u dvorani Hrvatskog pjevačkog društva „Zvonimir“. Najava s dnevnim redom zabilježena je u tadašnjem listu „Narod“. Isti list 27. 1. u rubrici Domaće viesti Split, donosi članak koji u originalu glasi: „Hrvatski Sokol, novo ustrojeno gimnastičko društvo u našem gradu imalo je jučer svoju ustanovljujuću skupštinu, kojoj je prisustvovalo do 60 članova. Pročitana su pravila, društvena te izabrano upraviteljstvo: starešinom gosp. Vice Katalinić, i članovi odbora: Dr. Grgić, Mate Jankov, I. Smodlaka, Dr. Trumbić. Nadalje je skupština izrazila priznanje i blagodarost g. Dru. Mangjeru na trudu, kojim je nastojao da se oživotvori ovo društvo, te time izvršilo obećanje koje je dao zagrebačkim sokolašima, da će i Split stupiti u kolo slovjenjskih sokola! Mi se veselimo s naše strane ovoj novoj otačbeničkoj instituciji, nadajući se da će splitski sokolaši uvijek držati pred očima svoj pravi cilj, koga je tako liepo označio o t a c s l a v j e n s k i h „Sokola“ Dr. Tyš.“ (op. tekstopisac je mislio na dr. Tyrša).

Imena utemeljitelja, da se ne zaborave, novim generacijama potrebno je spomenuti. Nije jednostavno do njih doći budući se ovaj dio povijesti nalazi u brojnim starim tiskovinama pohranjenim u knjižnicama i muzejima. To

su Vicko Vinko Katalinić, Dujam Mikačić, Gajo Bulat ml., Josip Smodlaka, Filip Raffaelli, prof. Vid Petričević, Nikola Bonetti, Paškval Roje, Petar Stalio, dr. Edvard Grgić, pl. Radivoj Tartaglia, Antun Fertilio, Ivan Juch, Antun Novak, Dušan Mangjer, Antun Piteša, Mihovil Matević, Josip Barač, Ivan Šegedin, Juraj Botić, Slavko Braida, Vicko Tudor, Vjekoslav Radica, Josip Jakasović, Frane Buj, Juraj Kalina, Jerko Mladineo, Marin Prvan, Dujam Lavandeš, Stjepan Fabjanac, Filip Kundić, Josip Marasović, Josip De-franceshi, Vjekoslav Gašparović, Artur Ružička, dr. Ante Trumbić, Josip Ljubić, Adolf Namar, J. Miloš Kolombatović, Frano Rosić, Ljubo Marinović, Petar Franceshi, Hugo Werk, Ante Matošić, Josip Fattori, Bartul Candutti, prof. Jakov Sirišević, dr. Ivan Mander, dr. Vicko Mihaljević, Mate Jankov, Filip Muljačić, Kamilo Roje i Ante Mladina, dr. Josip Smodlaka, prof. Vjekoslav Sirišević (vrsni vježbač i prvi učitelj). Za prvog starješinu izabran je Vicko Katalinić.

Prvi nastup na Krajevoj njivi

Splitski Sokol nastao je u vrlo složenim političkim prilikama. Split se nalazio pod administrativnom upravom Austro-Ugarske monarhije, odvojen od Hrvatske. Iako je splitska općina bila u rukama Narodne stranke na čelu s dr. Gajom Bulatom od 1882. godine, protivnici sjedinjenja Dalmacije s Hrvatskom i Slavonijom (autonomaši-talijanaši) i dalje su bili vrlo jaki, politički i privredno. U to nemirno i burno vrijeme često se bilježila sukobi, pa i fizički obračuni protivničkih strana.

Mlado društvo brzo je napredovalo. Iznajmljene su prostorije u podrumima Dioklecijanove palače. Prvi put split-

Piše: ROBERT KUČIĆ

Hrvatski sokol u Splitu utemeljen je 26.1.1893. godine. Prošlo je, eto, 120 godina od početka splitske gimnastike koja je uz niz zaslužnih imena iznjedrila i dvostruku olimpijku Tinu Erceg

„Sokol“ Split 1893. godine

Splitski "Sokol"

ski Sokoli javno nastupaju 7. svibnja 1893. godine (na Sv. Duju) izvodeći vježbe na Krajevoj njivi (kasnije staro Hajdukovo igralište). Vrlo brzo mračne i vlažne prostori je zamjenjuju drugima u palači Ivellio, u samom središtu Dioklecijanove palače, a potom prelaze na Prokurative. Selidba dovodi društvo tako u prostorije današnjeg kina „Karaman“ koje je imalo vrt i gdje je bilo uređeno ljetno vježbalište. Danas je to prostor Vid Morigrove poljane, pedaleko splitske Rive. Napokon, 1908. godine, splitski Sokol ulazi u nove, tek sagrađene prostorije Hrvatskog doma, danas Tončićeva ulica.

Sokol je bila organizacija koja je prvenstveno njegovala rodoljublje, okupljanjem mladih kroz razne aktivnosti, glazbu, čitaonice, predavanja, izlete i gimnastiku, koja je tada bila sinonim za svekolike poznate sportove tog vremena. U krilu Sokola, u cilju discipline, posebno su se njegovale takozvane proste vježbe (pokreti tijela u mjestu i pokretu, pojedinačno i u skupinama), i vježbanje sa spravama i na spravama odnosno gimnastika. Tako zahvaljujući sokolskoj organizaciji 2013. godine splitska gimnastika obilježila je 120. obljetnicu utemeljenja.

Ali da se vratimo u daleku povijest, kad je gimnastika počela svoj put u Splitu. Od tada do danas prevalila je dugi put. Bio je to put uspona i padova, a ova obljetnica je prilika da se prisjetimo koliko je Hrvatski sokol u Splitu imao utjecaja na razvoj športa u gradu kojemu je šport danas neka vrsta brenda, pa i više od toga.

Istražujući povijest sokolstva zapažamo veliku ulogu u razvoju školske tjelovježbe. Gotovo svi predavači ovog predmeta u splitskim srednjim školama bili su upravo istaknuti vježbači Sokola. Do I. svjetskog rata splitski sokolaši imaju veliki broj nastupa na tada popularnim

akademijama i sletovima. I prvu nogometnu utakmicu odigrali su Sokoli 1903. godine u Trogiru za vrijeme društvenog izleta.

Obnova 1926. u kavani Bajamonti

Od imena vrsnih športaša, vježbača i prvih prednjaka u tom se razdoblju spominju Vjekoslav Radica, Ante Novak, Marin Martić, Lovre Cvitanić, Ivo Šegedin te stručni učitelji Vladimir Novak i Šime Vučić Đaković, obojica školovani u Pragu. Od stručnih učitelja još se navode Ljubomir Nehrony i Bergant (izvrstan vježbač na spravama). Prednjački zbor 1909. dobiva pojačanje iz Pule (Gradečka, Kusak, Sekić) i Zagreba (Lhotsky, Valdman, nešto kasnije Palčić). Od Splitskana svakako još treba spomenuti Marka Mikačića, Josipa Kotu Kraljevića, Juru Vrcana i kipara Tomu Rosandića. Zanimljivo je da je i Marko Uvodić poznati humorist (autor prvog i drugog Libra Marka Uvodića Splitskanima), bio odličan vježbač, čak je i predavao gimnastiku u jednoj splitskoj srednjoj školi.

U svojoj bogatoj i burnoj povijesti splitski Sokol nekoliko je puta bio i zabranjivan, a prvi put zabranjuju njegovo djelovanje austrougarske vlasti pred I. svjetski rat 1914. godine. Po završetku rata (u razdoblju od 1918. do 1941. godine) u Splitu djeluje nekoliko stalno ili povremeno sokolskih i orlovskih gimnastičkih društava. Sokol kao napredna organizacija uvodi u cilju afirmacije ravnopravnosti među spolovima i ženske kategorije u sustav tjelovježbe.

U novoj državi SHS (Srba, Hrvata i Slovenaca) u prvoj fazi smatrali su splitski Sokoli da su ciljevi postignuti i da je vrijeme za stvaranje zajedničke organizacije svih

južnoslavenskih Sokola. Obnavljaju se i Sokolske župe, ali sa jugoslavenskim predznakom pa tako i Hrvatski sokol Split postaje jugoslavenski.

Politika i nametanje jednostranih interesa nije zadovoljavala članstvo i mnogi su razočarani. Ipak ostaju vjerni vodećoj ideji. Rascjep u takvoj situaciji bio je neminovan i 1922. rezultira obnovom Hrvatskog sokolskog saveza. U Splitu ova obnova kasni i tek nakon velikog sleta u Zagrebu 1925. godine, proslave 1000. godišnjice Hrvatskog kraljevstva, pokreće se (uz veliku nevjericu dnevnog tiska) obnova Hrvatskog sokola u Splitu. Ovaj svečani čin obavljen je u današnjoj kavani Bajamonti 1926. Novo, staro društvo tada ima prostorije u današnjoj studentskoj menzi (Starčevićeva ulica). Hrvatski sokol Split djeluje vrlo aktivno, međutim rješenjem županije u Splitu od 27. listopada 1929. - raspušta se. „Usljed svog djelovanja i držanja prestalo je da odgovara uslovima svog pravnog postojanja i postojećeg pravnog poretka“, kako je napisano u rješenju.

Bez obzira na politiku Sokol nastavlja svoje djelovanje

DTO "Partizan" 1952.

i privlači mlade željne bavljenja gimnastikom i ostalim tradicionalnim športovima.

U ovom razdoblju radi svestranosti splitskih sokolaša i drugi klubovi koji se osnivaju i osamostaljuju u Splitu koriste pojedine članice i članove. Tako Zulejka Stefanini, Lena Novak, Danica Linardović, Gorka Mrkušić, Jadranašice, skaču sa daske u more i vodu, te plivaju uz velike uspjehe. Spominju se vrijedni prednjaci Jure Vrcan, Zvonko Barišić, Ante Ercegović, Krešimir Lovrić, Leo Lovrić, Marko Mikačić, Petar Pjero Pavičić, Marin Šegvić, Ante Tomaseo. Tradicija svestranosti gimnastičara nastavila se i dalje, tako da je veliki broj splitskih vrhunskih športaša svoje prve športske korake započeo u staroj dvorani Hrvatskog sokola.

Posebna pažnja u splitskom Sokolu poklanjala se vježbama na spravama. Tako je na poziv sokolaša Šime Đidere u Split došao slovenski gimnastičar i prednjak Stane Derganc. Na svjetskim prvenstvima kao član jugoslavenske reprezentacije 1922. i 1926. godine osvojio je momčadsku srebrnu medalju te dvije brončane medalje pojedinačno. Na Igrama 1928. godine u Amsterdamu osvojio je bron-

čanu medalju u preskoku preko konja. U Splitu je živio od 1927. do 1929. (imao je trgovačku radnju).

"Sokol na Jadranu"

Još jedan veliki prednjak u to vrijeme boravi u Splitu, Fran Lhotsky autor brojnih sletskih vježbi i stručnih članaka u listu Soko na Jadranu. I "Ruža Hrvatska" Savka Dabčević bila je vrijedna članica splitskog Sokola...

Kraj sokolskog pokreta u Splitu označio je početak II. svjetskog rata i okupacija 1941. godine. Svu vrijednu arhivu uništavaju i pale ispred Hrvatskog doma na ulici talijanski fašisti. Knjigu zapisnika od 1893. do 1910. godine iz vatre spasio je poznati sokolaš i prednjak Stipe Vrdoljak, inače dugogodišnji glavni odgovorni urednik glasila Sokol (Soko) na Jadranu. Za vrijeme rata prestala je sva gimnastička aktivnost u Splitu. Nakon oslobođenja, splitski gimnastičari nastupaju na Saveznom fiskulturnom sletu u Beogradu 1947., te na XI. sveslavenskom sletu u Pragu 1948. godine.

Gimnastički savez Jugoslavije osnovan je u travnju 1948.

KRSG Floramy.

godine, a u Splitu Gimnastičko društvo u studenome te iste 1948., a koje je u stvari započelo djelovati tek u travnju 1949., u jedinjoj tada slobodnoj dvorani Učiteljske škole. Po uzoru i organizacijskoj strukturi predratnog Sokola, početkom pedesetih godina osnivaju se u tadašnjoj državi nova društva DTO Partizan (Društvo tjelesnog odgoja). Na starom Hajdukovom igralištu 1951. godine organizirano je dotad najmasovnije državno prvenstvo u gimnastici – sudjelovalo je čak 1083 gimnastičarke i gimnastičara, a natjecalo se već od šest sati ujutro. Cjeloviti prikaz tog događaja zabilježio je predratni sokolski prednjak Fran Lhotsky i objavio u Zagrebu 1956. godine.

DTO Partizan u Splitu osnovan je 1952. godine, a društvo djeluje u bivšem Hrvatskom domu-Sokolu. To je također bila svestrana športska organizacija s nasljeđenim materijalnim sredstvima, objektima, tradicijom a i kadrovima. Poznati i ugledni građani Splita vodili su kao predsjednici desetljećima brigu o društvu DTO Partizan, kasnije gimnastičkom klubu Split (imena su poredana abecednim redom) - Dinko Pivalica, Ivo Perdić, Josip Begonja, Robert Kučić, Vladimir Pintarić. Prednjaci, treneri:

Anka Vidaković, Darinka Daca Milojković, Desa Flesch, Georgije Kolarov, Marija Vujnović, Mira Čurković, Srećna Đonlija, Vida Kolarov, Zdenka Bulić, Zora Omčikus, Ante Paut, Ante Tonći Ercegović, Fabijan Petar, Ivo Eterović, Ismet Mrgan, Joško Gerželj, Nikola Večernik, Velimir Gavrančić.

Istaknute gimnastičarke i gimnastičari bili su Ada Muļaosmanović, Ana Bebić, Ana Jadrić, Ana Marušić, Ana Petrić, Ana Šolić, Andrea Mustapić, Andreja Burazin, Anita Mišić, Anita Tintor, Ankica Pogančić, Antonia Kuzmanić, Antonia Pisac, Antonija Mandić, Aranka Bilić, Aurelija Olujić, Biserka Kovačević, Blanka Radić, Bruna Pržić, Dajana Radman, Danira Cica Pajić, Daša Bučan, Daša Gizdić, Dora Popić, Dora Tičinović, Dora Violić, Doris Delić, Dragica Kapetanović, Dunja Pilić, Dunja Šarić, Edita Atias, Emilija Butterer, Filomena Čosić, Gorana Leskur, Gordana Buj, Gordana Crnogorac, Gordana Karninčić, Gordana Kostić, Helena Maleš, Ina Maskareli, Iva Marjanović, Ivana Glavović, Ivana Hrol, Ivana Pelivan, Ivanka Dražić, Ivona Buzov, Jadranka

GK Split

Najavljivanje kandidature Splita za Mediteranske igre budile su novu nadu po pitanju prostornog rješenja i toliko potrebnih gimnastičkih sprava

Bulj, Jadranka Butigan, Jadranka Gerželj, Jadranka Pivalica, Jadranka Radić, Jasna Gluić, Jasna Lukić, Jelena Titlić, Jelena Veršić, Josipa Krstulović, Karla Šegvić, Karla Zubanović, Laila Marini, Lana Žaknić, Lidija Bačić, Loredana Delić, Lovrenka Jurišić, Luiza Franulović, Ljiljana Poljak, Ljiljana Vujević, Ljubica Vatavuk, Magda Milošević, Maja Barač, Maja Levatić, Majda Vojković, Marija Kokan, Marija Pejnović, Marija Prančević, Marija Vujnović, Marina Đirlić, Mila Lapov, Mira Jurišić, Mira Radovančić, Miranda Šegvić, Nataša Gerželj, Nikolina Dujmović, Nina Keglević, Petra Brkljačić, Petra Deljak, Rina Viđak, Ruža Ratković, Sandra Grančić, Severka Kolombatović, Silvana Stojnić, Slavenka Marini, Smiljana Miletić, Tanja Ševo, Tea Reljić, Tončica Gerželj, Tonka Bilan, Vanja Miletić, Vanja Zerdun, Vasja Borovina, Vedrana Veić, Vera Laušić, Vesna Katić, Vesna Tiške, Vinka Miličić, Višnja Varga, Zdenka Bebić, Zlata Žuvela, Zosija Jelaska, Aleksandar Đidera, Ante Barić, Ante Cvitković, Andrija Kuzmanić, Ante Keđo, Ante Vrdoļjak, Bogdan Alabanda, Bašić Bogdan, Bašić Igor, Braslav Nikolić, Bratislav Stanković, Dalibor Elez, Damir Balić,

Damir Zubanović, Danijel Denegri, Darko Košta, Davor Memišević, Dražen Pavić, Goran Račić, Ratko Baturina, Hasan Kovačević, Hrvoje Nikolić, Igor Đaković, Ivica Flesch i braća blizanci, Ivo Barić, Janez Knific, Joško Karninčić, Kruno Perković, Lenko Šegvić, Marko Stipanović, Marušić, Joško Gerželj, Mate Balov, Mate Pandža, Marko Protega, Mićo Novaković, Milan Mutak, Milan Braco Željeznjak, Mile Gerželj, Miljenko Gusić, Miro Rajčić, Neno Martinović, Neno Marušić, Nikola Balenović, Nikola Večernik, Pavle Kolarov, Petar Režić, Pjero Kalebota, Rajko Dimić, Ratomir Tvrdić, Robert Kučić, Siniša Kučić, Slavko Fridl, Slavko Kaliterna, Slobodan Dragičević, Stipica Tešija, Tomislav Dragun, Tonći Dubaić, Vjeko Karabatić, Vladimir Savić, Zvonko Perišin, Željko Čosić.

MIS kao podstrek

U cilju unapređenja gimnastike na poziv iznova dolazi stari športski prijatelj Stane Derganc i marljivo vodi mlade splitske gimnastičare. Na starim spravama bez dovoljno strunjača splitske gimnastičarke i gimnastičari upornim radom postižu zapažene rezultate. Neki brane boje republičkih reprezentacija u omladinskim i juniorskim konkurencijama.

Gimnastika ostaje u okviru Partizana sve do 1967. godine, kada se osniva samostalni Gimnastički klub „Split“. To je vrijeme kada gimnastika ostaje bez svoje baze, prepuštena sama sebi. Veliki broj kadrova ostaje pri društvu za rekreaciju Partizan, dok se mali broj veže za novi samostalni klub Split. Klub je dobio vrlo malu satnicu u dvorani, sasvim nedovoljnu za potrebe ozbiljnog treniranja sve zahtjevnije gimnastike. Najavljivanje kandidature Splita za Mediteranske igre budile su novu nadu po pitanju prostornog rješenja i toliko potrebnih gimnastičkih sprava.

Kao uvertira ovom događaju koji je promijenio izgled grada pod Marjanom, bio je nastup Magde Milošević, članice gimnastičkog kluba Split na Mediteranskim igrama u Izmiru 1971. gdje je osvojila ekipno srebrnu medalju, i brončanu u preskoku pojedinačno. Gimnastički entuzijasti i volonteri dugo su upozoravali športske vlasti na neodrživo stanje gimnastike u Splitu, a Magdin rezultat i skorašnje MI u Splitu motivirale su vojsku gimnastičkih zaljubljenika koji su nesebičnim i fanatičnim radom doprinijeli uspjehu iznad svih očekivanja gimnastike na VIII. Mediteranskim igrama 1979. godine. Stari prijatelj splitske gimnastike, prednjak i trener Stane Derganc, bio je počasni gost za vrijeme Igara. To je ujedno bio i njegov posljednji susret sa svojim učenicima...

Gimnastički klub Split i prije ovih igara, kao i poslije, bio je organizator brojnih gimnastičkih međunarodnih natjecanja i događaja od kojih izdvajamo susret Hrvat-

GK "Marjan" Split

ska-Švicarska 1951. godine pod reflektorima na Hajdovkom igralištu, Jugoslavija –Švicarska na istom mjestu 1953., zatim Hrvatska-ČSSR, Hrvatska-Poljska, Jugoslavija-DDR (oprostaj Miroslava Cerara od natjecanja), Hrvatska-Bavarska 1986. godine (članica GK Split Gordana Crnogorac je u reprezentaciji, a Magda Milošević, također članica splitskog kluba je vodnica reprezentacije), Jugoslavija-Mađarska, Jugoslavija-Švicarska. GK Split organizator je i priprema rumunjske ženske olimpijske reprezentacije 1986.

Zvijezda je rođena - Tina Erceg

Kao svojevrsnu nagradu po završetku MIS-a, klub seli u jednu od dvorana u SC Gripe, gdje konačno ima stalno postavljene nove sprave s netom završenih igara. Dvorana doduše nije zadovoljavajućih dimenzija, tako da jedan termin za preskoke još ostaje u staroj dvorani. Uskoro, sistematizacijom korištenja dvorana, u specijaliziranu gimnastičku dvoranu ulaze neke srednje škole i klubovi. Bez mogućnosti kontrole započelo je devastiranje teškom mukom stečenih sprava. Na Gripama klub ostaje do smjene športske birokracije, koja potezom pera donosi odluku o preseljenju kluba u malu dvoranu SC Poljud. Tu se nastavlja priča o devastiranju već dobro olinjale opreme pojačanim ulaženjem u dvoranu bez kontrole.

U Splitu se 28. 10. 1998. osniva novi gimnastički klub "Marjan", koji odlukom športskih vlasti koristi zajedničku dvoranu, sprave i opremu. "Marjan" osnovan je na inicijativu nekadašnje najuspješnije gimnastičarke Splita Magde Milošević koja okuplja stručnu ekipu s ciljem stvaranja vrhunske gimnastike novog doba. Upornim radom to im i polazi za rukom, vrlo brzo stvaraju okosnicu mladih vježbačica, i konačno - zvijezda je rođena. Tina Erceg postaje prva splitska gimnastičarka koja nastupa na

Tina Erceg

dvama Olimpijskim igrama - u Pekingu 2008. i Londonu 2012. Tina je zadužila i žensku svjetsku gimnastiku, originalnim elementom koji nosi njezino ime.

Profesionalnim pristupom stvaranja i otkrivanja talenata za športsku gimnastiku, surađujući sa Kineziološkim fakultetom, stvoren je snažan klub koji vrlo brzo preuzima primat u hrvatskoj ženskoj gimnastici i mladim muškim kategorijama. Na čelu kluba je predsjednica Deni Borozan, a trenerski tim čine Damir Perko-
vić, Ivo Borozan, Magda Milošević, Mirko Đerek, Miro Končarević,

Silvio Kalinski, Zoran Čuljak, Sunčica Delaš, Tina Erceg, Željana Bečić. Osim Tine, ovaj klub ima i cijeli niz odličnih gimnastičarki kao što su Ana Đerek, Ana Kovač, Ana Kutleša, Ana Lozina, Anči Borozan, Andrea Praničević, Antonija Šimundža, Dina Madir, Dina Žuvela, Gorjana Grbić, Ivanka Ljubić, Karmen Koljanin, Klara Carev, Kristina Čulić, Lana Juričko, Marina Baković, Meira Dujmov, Ružica Buzov, Sibila Klapan, Tea Lalić, Tea Stipica, Tina Vujević, Vedrana Veić. Od izvrsnih gimnastičara kluba Marjan bilježimo sljedeće: Duje Đerek, Duje Madir, Ivica Bago, Lovre Jukić, Mateo Mijić, Toma Piccini.

Od 7. 5. 1991. godine splitskim gimnastičkim klubovima priključio se i Klub ritmičko-sportske gimnastike "Floramy". Ovaj izrazito ženski klub uspješno vodi Ljerka Srhoj, u čemu joj je pomagala i Đurđica Miletić. Klub okuplja veliki broj splitskih mladih ritmičkih gimnastičarki od kojih su do sada najuspješnije Ana Božanić, Domina Zrnić, Gorana Perić, Jelena Matoković, Tonja Tadić.

Na kraju ove gimnastičke povijesne priče u gradu Splitu, danas sa tri gimnastička kluba čije vitrine i police krase brojni trofeji i rezultati koji svi i nisu mogli biti ovdje spomenuti. Svakako da ovaj šport zaslužuje posebnu ediciju u kojoj će sigurno biti kudikamo više toga obuhvaćeno. Međutim, vrijedno je bilo spomenuti imena osoba koje su u 120 godišnjoj povijesti gimnastike svojim amaterskim djelovanjem doprinijeli barem malo u afirmaciji ovog sporta. Trudio sam se ta imena izvući iz zaborava.

Završit ću rečenicom: trebalo je proći 120 godina da u Splitu i ovaj šport dobije svoju olimpijku. Znači, vrijedilo je truda...

LITERATURA:

Duško Marović, Povijest sporta u Splitu, knjiga prva Od antičkih igara do prvog svjetskog rata, Split, 1990.

Toni Petrić, Sport u Splitu 1944-1984., Split, 1986.

Duško Marović, Mihovil Radja, Povijest sporta u Splitu knjiga druga 1918. - 1941., Split, 2006.

Privatna arhiva, Robert Kučić

Ivo Borozan, GK Marjan 1998.-2008., Split, 2008.